

Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 6:

Ministerens kommentarer udbedes til ændringsforslag nr. 1, 2 og 6 i 3. udkast til betænkning over L 20 (L 20 – bilag 18).

Svar:

Til nr. 1

Det foreslås, at der ikke skal være adgang til at rette uanmodet henvendelse til forbrugeren vedrørende *bestilling af bøger*.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at forslagsstillerne ikke mener, at der er tilstrækkelig grund til at undtage henvendelser vedrørende bestilling af bøger fra forbudet i lovens § 2, stk. 1, mod uanmodet henvendelse på bopælen m.v.

Den danske Forlæggerforening har telefonisk oplyst, at et sådant salg i dag i det væsentlige alene foregår i forbindelse med salg af kristelig litteratur især i Jylland, hvor halvdelen af et mindre forlags omsætning indtjenes via kolportagevirksomhed. Det vil herunder tillige stadig være aktuelt at opretholde adgangen hertil ved udgivelser af meget omfattende værker som f.eks. et nyt »Salmonsens leksikon« eller lignende.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, at undtagelsen har givet anledning til misbrug eller lignende.

Det foreslås endvidere, at salg af *forsikringer* ved såvel personlige som telefoniske henvendelser til forbrugeren skal være forbudt.

Assurandør-Societetet har over for Justitsministeriet oplyst, at en del forsikringsselskaber i høj grad bygger på centrale assurandører, og Societetet bekendt sker der også i et vist omfang personlig og telefonisk henvendelse til forbrugerne.

Ifølge bemærkningerne til ændringsforslaget mener forslagsstillerne ikke, at der er tilstræk-

kelig grund til at undtage henvendelser vedrørende tegning af forsikringer fra forbudet i lovens § 2, stk. 1, mod uanmodet henvendelse på bopælen m.v.

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 3 (L 20 – bilag 10) var baggrunden for den gældende undtagelse i § 2, stk. 2, nr. 4, at et flertal af ordførerne ikke kunne støtte et forbud mod dørsalg af forsikringer, jf. bemærkningerne til lovforslaget ved genfremsættelsen, FT 1977-78, Tillæg A, sp. 749. Der var under 1. behandling i Folketinget bred enighed om, at væsentlige sociale hensyn talte for en undtagelse for dette område, idet et forbud antagelig ville medføre, at en del private ikke ville få tegnet de nødvendige forsikringer, f.eks. indbo- og ansvarsforsikringer. Som anført i bemærkningerne til den gældende lov samme sted sp. 748, kunne det endvidere til støtte for undtagelsen anføres, at der ikke var konstateret misbrug af adgangen til uanmodet henvendelse på forsikringsområdet, og at forsikringsbehovet i modsætning til behovet for varer og de fleste andre tjenesteydelser ikke fremtræder med umiddelbar klarhed for forbrugeren, som ikke føler en øjeblikkelig tilfredsstillelse ved, at behovet bliver opfyldt.

Hertil kommer, at forsikringsydelser traditionelt er blevet solgt ved henvendelser til forbrugeren på dennes bopæl, og at det i visse tilfælde kan være hensigtsmæssigt, at assurandøren får lejlighed til at besøge forbrugeren bopæl f.eks. for at danne sig et indtryk af indboets værdi i forbindelse med tegning af en indboforsikring.

Gennemføres ændringsforslaget vedrørende § 2, stk. 2, nr. 4, vil det efter Justitsministeriets opfattelse være nødvendigt at foretage konsekvensændringer i forslagene til lovforslagets